

at de Herrer har rejst Landet rundt og talt om 8 Timers Dagens Forfærdelighed, saa er den nøgne Kendsgerning den, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kun har een Ting at byde: Opretholdelsen af den Frihed, som slet ikke eksisterer, hvor disse Organisationer staar i Kampstilling overfor hinanden og forhindrer en fornuftig Udnyttelse af Arbejdskraften. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er, som man fra den Side har været det hidtil med Hensyn til 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse, den Dag i Dag Goldhedens Repræsentant; gennem denne Goldhed opretholder han de Tilstande, jeg her har nævnt, og som han maaske i mange Aar endnu kan vedblive at tale imod rundt i Landet.

Jeg tror, at man imod denne Goldhed tør sætte, at det dog i høj Grad vil tjene Samfundets Interesser, om Rigsdagen formaadede overfor de Forhandlinger, her er Tale om, at finde en Vej, der kunde accepteres af begge Parter, fordi det vilde være til begge Parter Gavn. Men skal man naa dertil, tror jeg, det forlanger een Ting; jeg tror, det forlanger netop en fordomsfri Behandling af hele dette Spørgsmaal, det forlanger i Virkeligheden, at man gaar den samme Vej, som man er inde paa i Belgien, som jeg har nævnt, hvor Arbejdsgiverne siger til Arbejderne: Vi tænker ikke paa at skrue Udviklingen tilbage til Tiden før Verdenskrigen, vi vil ikke angribe 8 Timers Dagens Princip; og hvor Arbejderne til Gengæld siger: Vi erkender, at Produktionen, af hvis Udbytte vor egen Eksistens er afhængig, kræver en praktisk Tillempling af Principet efter Erhvervslivets vekslende Krav.

Ja, men, vil saa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sikkert sige, for at naa en saadan tilfredsstillende Løsning kan det altsaa blive nødvendigt at gaa til yderligere Lovbestemmelser vedrørende Arbejdstiden, og det vil det ærede Medlem og hans Parti aldrig i Evighed gøre. Tidligere vilde de kun se Tiden an, nu kan de ikke tænke sig, at det nogen Sinde vil ske. Jeg tror, det ærede Medlem og hans Parti skal aflade med al Forargelse paa det Omraade. De Herrer har vist i Fortiden, at de ikke var bange for at lovgive om Arbejdstiden. De har givet deres Stemme til en Lovfæstelse af 8 Timers Dagen i Døgn drift, oven i Købet en snævrere Bestemmelse end den, det foreliggende Lovforslag indeholder. De Herrer har under deres egen Regeringstid, medens de havde Magten i Folketing og Landsting til at ændre Forholdene, accepteret 8 Timers Dagens

Princip ved Lovgivning i alle Statsvirksomheder med lignende Undtagelser som de Undtagelser, der vil være Tale om overalt, hvor en fornuftig Gennemførelse af 8 Timers Dagens Princip foreligger. Hvis der skabtes Sikkerhed for en Ordning paa dette Omraade, som gav større Produktion og en bedre Udnyttelse af Arbejdstiden end den, vi i Øjeblikket kender, til Gavn for Samfundet, vil jeg dog gerne se, om de Herrer virkelig turde paatage sig Ansvaret for at opretholde den nuværende Tilstand.

Jeg vil da slutte med at sige, at jeg ønsker en Udvalgsbehandling af dette Lovforslag, ikke som tidligere en Hensylning af Lovforslaget, men en Udvalgsbehandling, som er aktiv overfor hele dette Spørgsmaal, som søger ved direkte Forhandling med Parterne at faa Klarhed over, hvorledes Forholdene virkelig ligger. Vi fra vor Side kan ikke give Tilsagn om at stemme for Lovforslaget, som det foreligger her; vi har den Opfattelse, som jeg tidligere har givet Udtryk, at Gennemførelse af 8 Timers Dagen, som den er gennemført ad frivillig Vej her i Danmark, paa flere Punkter er sket paa en saadan Maade, at det ikke stemmer med nogen af Parternes eller med Samfundets Interesser, og vi ser Grunden hertil i den Kampstilling, de to Parter staar i overfor hinanden, og hvor det synes, at Arbejdsgivernes Taktik i særlig Grad har hindret en fornuftig Udvikling. Det forekommer mig, at Rigsdagen i høj Grad har Berettigelse til at søge dette Spørgsmaal løst. Jeg har tilladt mig at henvise til Tilfælde i Udlandet, hvor Arbejdsgiverne accepterer den Udvikling med Hensyn til Arbejdstiden, som Krigstiden har medført, hvor Arbejdsgiverne har vist en vis Villie til at forstaa Arbejderne; jeg har henvist til, hvorledes Arbejderne har erkendt de produktionsmæssige Hensyn, der maa tages, og som de ogsaa selv i det lange Løb er interesserede i. Vi vil gerne for vort Vedkommende bidrage til, at disse Synspunkter, som i andre Lande begynder at være raadende, ogsaa kan trænge igennem herhjemme; vi vil bidrage dertil under dette Lovforslags Behandling i Udvalget, og i hvilken Udstrækning og i hvilken Grad disse Synspunkter vinder frem, vil være afgørende for vor endelige Stilling til Sagen.

Socialministeren (Borgbjerg): En saadan Forhandling i Udvalget bl. a. under Tilkaldelse af Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, hvorved man søger at komme til Rette om Enkelthederne i disse Lovforslag, om Elasticiteten deri, saaledes som den